

der var en konflikt sidste efterår. Hvis ikke vi havde haft den konflikt, ville ventelisterne have set helt og aldeles anderledes ud, og det ved fru Mette Frederiksen jo udmærket godt.

Jeg vil sige, at det, der jo i den grad har adskilt denne regering fra den tidligere socialdemokratiske-radikale regering, er, at vi faktisk mener det alvorligt, når vi siger, at vi vil gøre noget for samfundets svageste. Da den socialdemokratiske regering havde magten, var man faktisk i en situation, hvor der var rigtig meget ulighed på sundhedsområdet. Der var man i en situation, hvor dem, der havde penge, kunne gå på et privathospital og blive opereret, mens dem, der ingen penge havde, kunne sidde i en alenlang ventekø foran det offentlige sundhedsvæsen og ikke blive behandlet. Derfor gav vi borgerne en ret. Vi gav de syge mennesker en ret til at blive behandlet, hvis det var sådan, at ventetiden var for lang.

Jeg synes, det er meget interessant, hvis det, vi nu hører Socialdemokratiet sige, er, at der overhovedet ikke skal være nogen ret til borgerne længere; der skal bare være et offentligt sundhedsvæsen, og så må man stille sig bagest i køen. Det vil jeg bestemt ikke anbefale. Og jeg vil sige, at når vi ser på kræftbehandlingen på et hvilket som helst område, kan denne regering løbe med guldmedaljen, hvis vi sammenligner med, hvordan det var under SR-regeringen.

Kl. 13:45

Formanden:

Så er det fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:45

Mette Frederiksen (S):

Det svar, vi hører fra ministeren, er jo interessant, for virkeligheden er, at ventetiden på behandling for de mest almindelige sygdomme og til operationer jo allerede steg inden konflikten. Og det betyder, at det, vi hører fra ministeren her, faktisk ikke er korrekt. Ventetiden på behandling for en række almindelige sygdomme og til operationer steg, inden konflikten startede.

Årsagen til det er jo givet, at vi har en regering, der har været mere optaget af at favorisere nogle private hospitaler end reelt at give danskerne den adgang til sundhedsvæsenet, som danskerne har behov for, og som danskerne har krav på.

Her ved afslutningen på mine spørgsmål kan jeg ikke lade være med at tænke på, hvad det egentlig er, ministeren har brugt de seneste 8 år på. Vi har været igennem en årrække, hvor

dansk økonomi har haft det godt. Nu er konjunkturerne desværre vendt, og den økonomiske krise rammer os hårdt. Men inden da havde ministeren jo sådan set alle muligheder for at sikre en ordentlig ældrepleje, et ordentligt hospitalsvæsen og en ordentlig folkeskole. Og konklusionen er i virkeligheden, at de ældre har fået mindre hjemmehjælp, at medarbejderne har fået dårligere arbejdsforhold, og at der stadig er ventetid på vores hospitaler, desværre.

Kl. 13:47

Formanden:

Så er det ministeren. Jeg ved ikke, om fru Mette Frederiksen fik et spørgsmål mere end de to. Det kunne godt være, men der har ikke manglet spørgsmål – vil jeg sige – hos fru Mette Frederiksen, så nu får ministeren mulighed for at svare, værsgo.

Kl. 13:47

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Det synes jeg også er helt fint. Selvfølgelig skal fru Mette Frederiksen have lov til at stille et til spørgsmål, og jeg synes jo sådan set, at det er interessant, at det, som man nu forsøger på, er at vende argumentationen om for på en eller anden måde at forsøge at få ret i noget, som man fagligt set ikke har ret i. En af grundene til, at ventetiden steg på nogle sygdomme, var jo netop, at man valgte at sige, at nu prioriterer vi, at der bliver lagt rigtig mange lægekræfter hen, hvor folk dør af at være på venteliste, f.eks. på kræftområdet. Der er gennemført to kræftpakker, som rent faktisk har medvirket til at sikre en større overlevelseshastighed og en længere gennemsnitlig levetid. Det er et resultat, hvortil jeg må sige, at jeg simpelthen ikke kan forstå, hvis Socialdemokratiet ikke vil anerkende, at regionerne rent faktisk har leveret det. Men det er klart, at man går ind og siger, at der er nogle områder, vi bliver nødt til at prioritere, hvor der skal være tilstrækkeligt med læger og sygeplejersker, og det er altså der, hvor folk dør, hvis de venter for længe. Så går det selvfølgelig ud over prioritetten af mere almindelige sygdomme, hvor man så skal vente lidt længere tid.

Jeg vil sige til fru Mette Frederiksen, at set med konservative øjne synes jeg at det er en rigtig prioritering. Man skal tage dem, der er mest syge, først og prioritere de sygdomme først. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at det kan være socialdemokratisk politik, at om man har en brækket finger eller man har en alvorlig hjertesygdom, må man vente lige længe for at blive be-